

Osmikráska

1. ^G Sněženkou se ^C tiše louka budí,
^G slunce hřeje, ^{Emi} vítr ještě studí,
^G ^C jarní píseň už se chystá v hrudi
^D konipáska,
^G ^C ptákům dává táta kousek loje,
^G ^{Emi} večer za mnou přijde do pokoje,
^G ^C s úsměvem mi řekne: „Ty jsi moje
^D ^{D7} osmikráska!“

REF: ^C To je vody, ^D sních už začal tát,
^G ^{Emi} jak v srdci lásky, když má člověk rád,
^{Ami} ^D dej si pozor, komu jí chceš dát,
^G říkal´s tolikrát.
^C ^D Tolik věcí začalo se dít,
^G ^{Emi} sluneční se prodlužuje svít,
^{Ami} ^D nechápu, proč neměla bych chtít
^G s úsměvem žít.

2. Pampelišky louku vyparádí,
 modrý zvonek kopretinu hladí,
 páv svou vyvolenou tancem svádí,
 je to sázka,
 ráda večer slyším jeho slova,
 s každým usínáním zas a znova,
 větu krásnou, že jsem tatínkova
 osmikráska

REF: To je vody, sních už začal tát...

3. Přála bych si, aby každá dcera,
 byla nabitá jak ionosféra,
 měla tátu zrána do večera,
 to je láska,
 velký ochránce je ještě větší,
 i když někdy dceru nepřesvědčí,
 každá holka touží býti něčí
 osmikráska

REF: To je vody, sních už začal tát...